

'Ja, ik kijk naar vrouwenvoetbal'

Duitsland-correspondent Jacques Schmitz over het WK in Duitsland

Columns - 4 juli 2011

Duitsland-correspondent Jacques Schmitz heeft op zijn blog 'Mofkont' zijn coming-out: hij kijkt naar het WK vrouwenvoetbal. Niet alle wedstrijden en ook niet elke wedstrijd 90 minuten lang. "De kwaliteitskloof is in het vrouwenvoetbal vaak nog te groot om spannende wedstrijden op te leveren. Toch zijn sommige wedstrijden het kijken waard."

Toegegeven: Vaak is mannenvoetbal aantrekkelijker. Maar is het wel fair om het vrouwenvoetbal tegen het spel van Barcelona af te zetten en dan te concluderen dat vrouwenvoetbal geen bestaansrecht heeft? We schaffen de Nederlandse Jupiler League ook niet af omdat de heren de vergelijking met Barca niet kunnen doorstaan. Eenzelfde lot zou dan ook de (trouwens veel betere) 2e Bundesliga beschoren moeten zijn, maar de Duitse voetbalbond heeft daarentegen zelfs een 3e liga in het leven geroepen om zo de top van het (betaalde) amateurvoetbal dichterbij het professionele voetbal te brengen. Dus hoeft het vrouwenvoetbal ook niet voortdurend aan het mannenvoetbal te worden afgemeten.

De wetenschapsbijlage van Die Zeit bracht vorige week een aardige grafic, waarin de twee worden vergeleken. Er zijn overeenkomsten en verschillen. Zo leggen zowel mannen als vrouwen per wedstrijd evenveel afstand af, ergens tussen de elf en twaalf kilometer. Vrouwen lopen zelfs een beetje meer, maar mannen doen dat weer sneller. Ondanks het tempoverschil gaan vrouwelijke voetballers net zo zeer aan de grenzen van hun vermogen als mannelijke. Tijdens een wedstrijd haalt hun hartslag 84 tot 90 procent van de maximale hartfrequentie. En ja, de mannen schieten harder. Terwijl een goeie knal bij de mannen 108 km/h kan halen, komen de vrouwen niet verder dan 78 km/h.

Professionalisering

So what? We doen toch ook niet laatlunkend over vrouwenatletiek, alleen omdat die de 100 meter niet zo snel als mannen lopen. Het vrouwenvoetbal is nog in ontwikkeling. Tien jaar geleden waren er ruim 6500 vrouwenteams in Duitsland, ongeveer fifty-fifty vrouwen- en meisjeselftallen (tot 16 jaar). Nu is dat aantal meer dan verdubbeld, waarbij vooral het meisjesvoetbal een grote sprong heeft gemaakt. Bijna 5500 vrouwenteams en haast 8000 meisjeselftallen. Ter

vergelijking: Er zijn in Duitsland ruim 158 duizend mannenelftallen.

Er bestaat nog altijd een enorme kloof in de professionalisering van het voetbal tussen mannen en vrouwen. Internationaal heeft het Duitse vrouwenvoetbal het voortouw genomen als je naar de andere landen kijkt. Maar de meeste vrouwenvoetballers zijn ook hier hoogstens semi-profs. Het veelbeleden engagement voor het vrouwenvoetbal zou ook in Duitsland nog uitgebouwd kunnen worden. Ook financieel. Een voorbeeld: De mannen van de Mannschaft kregen voor hun WK-titel 250 duizend euro, de vrouwen moet het met 60 duizend euro doen.

[Lees het volledige blog van Mofkont over het WK vrouwenvoetbal >>](#)

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/2647/ja-ik-kijk-naar-vrouwenvoetbal>